

СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ В УКРАЇНІ

Ветрогон О.В., асистент
(кафедра економіки та підприємництва)

Соціально-трудові відносини – це відносини між робітником, роботодавцем та державою в ході використання праці та її результатів, спрямовані на задоволення соціальних потреб кожного з учасників цих відносин.

Взаємовідносини між робітниками та роботодавцями є однією з гострих проблем в будь-які часи. Питання соціальної стабільності в повному обсязі не вирішенні ні в одній країні світу. Але рівень соціально-трудових відносин в них однаковий. На сучасному етапі економічного розвитку проходить період всесвітніх динамічних соціальних перетворень. Більшість вчених прийшла до висновку, що потрібні нові підходи до вирішення соціально-трудових проблем, бо без цього можливі негативні явища у всіх сферах життєдіяльності країн. Проблему ускладнює те, що ці негативні явища не будуть обмежені лише кордонами країни, в якій виникли. Тому розв'язання соціальних проблем в кожній державі, а звідси і в кожній організації – загальносвітовий обов'язок. Особливо гостро це питання постає перед країнами, що мають перехідну економіку, до яких належить і Україна.

Всі процеси перетворення соціально-трудових відносин в Україні проходять спонтанно, що приводить до їх розрізненості, відокремленості, запізненості в часі. Реформи мають суто економічний характер, що спрямовує розвиток соціально-трудових відносин. Держава вже не в повному обсязі регламентує соціально-трудові відносини, тоді як інші чинники впливу на них ще не встигли почати працювати на повну потужність.

Роздержавлення, ліквідація монополії держави на використання робочої сили в результаті виникнення різноманітних форм власності і господарювання, усунення правових обмежень мобільності робочої сили, підвищення гнучкості ринку праці, підвищення особистої відповідальності за свій добробут кожної людини та організації, соціального інфантилізму це всі ті чинники які сприяють позитивним змінам, що уже відбулися в соціально-трудовій сфері.

Отже, одним з головних питань сучасного розвитку України, є створення соціально орієнтованої ринкової економіки. Це вимагає від держави невід'ємної законодавчої та виконавчої підтримки соціальних прав людини: гарантованого мінімального доходу, необхідної кількості робочих місць, довжини робочого дня, забезпечення освіти.